

15de JAARGANG, NR. 272
6 FEBRUARI 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP DE PLAAT

Michel Portal, Maarten Hogenhuis,
 BRZZVLL, Mats-Up, Ivo Perelman,
 Im Wald, Delfos?, Miguel Zenón,
 Fred Hersch e.a.

10 JAZZ OP DE PLANKEN

Jasper van 't Hof,
 Jim Black.

EN VERDER:

12 New York Calling (Roos Plaatsman)

13 Bestsellers Jazz Center Den Haag

15 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

15 Overzicht jazzfestivals maart

JAZZFLITS 273 KOMT 27 FEBRUARI UIT

JAZZNIEUWS

BIMHUIS

Downbeat:

'Bimhuis is excellent music room'

Het Bimhuis, Amsterdam behoort volgens het Amerikaanse jazzmagazine Downbeat tot de 195 'excellent music rooms around the globe'. Het overzicht van de beste jazzpodia wordt jaarlijks gemaakt en is gepubliceerd in het nummer van februari. De meeste genoemde clubs zijn gelegen in de VS. Het Bimhuis wordt als enig Nederlands podium genoemd en nog eens extra belicht in een artikel over 2/3 van de pagina. Daarin wordt de ontstaansgeschiedenis van de Amsterdamse club geschetst. "Few venues on either side of the pond have carved out such an illustrious history, maintaining inexorable ties to jazz tradition while boldly embracing endless forward-looking iterations", aldus auteur Peter Margasak. "Maintaining a cutting-edge performance space for 42 years is no cakewalk, and almost from the beginning the direction and programming of the Bimhuis has benefitted from the vision of Huub van Riel."

Atelier Pfeiffer in andere handen

Atelier Pfeiffer in Rijswijk is overgenomen door medewerker Marcel Schot. Het bedrijf, dat bestaat sinds 1928, was sinds 1992 eigendom van Music All In uit Noordwijk. Schot was sinds jaar en dag filiaalmanager. Pfeiffer is gespecialiseerd in de verkoop en reparatie van blaasinstrumenten.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

TRY OUT VOOR NIEUWE AMSTERDAMSE JAZZCLUB

Vlnr: Bas van Lier, Thomas Pol en Erik Kooger.
 (Foto: Tom Beetz)

Op 29 januari werd in de A'DAM Toren (de voormalige Shell-toren in Amsterdam-Noord) een try-out gehouden voor een nieuwe jazzclub die voorlopig 'Live From The Loft' is gedoopt. Initiatiefnemer Peter Wybenga kijkt hiermee of er mogelijkheden zijn om op de zondagmiddag, liefst elke week, jazzconcerten te houden.

De A'DAM Toren bleek in elk geval een ideale locatie om in ongedwongen sfeer naar jazz te luisteren en om te genieten van het overweldigende uitzicht over Amsterdam. De try-out was druk bezocht en bood nog een tweede try-out in de vorm van een pre-album release door het trio van pianist Bas van Lier met Thomas Pol (bas) en Erik Kooger (d) met muziek van zijn album 'Groove Or Dare'. Dat verschijnt in april 2017. Volgens Wybenga zal er zeker nog een tweede concert volgen waarna beslist zal worden of deze nieuwe jazzclub levensvatbaar is.

Verslag: Tom Beetz

NIEUWS

Pitch Plot 4 naar de VS

Pitch Plot 4, de formatie van fluitist Jeroen Pek, toert de eerste twee weken van mei door de VS. De groep, die recentelijk de cd 'Big Eyebrow' uitbracht, speelt onder meer in New York en Washington DC. Naast Jeroen Pek bestaat Pitch Plot 4 uit James Cammack (bas), Christian Pabst (toetsen) en Onno Witte (drums).

Het trio van Joost Lijbaart (midden).
(Foto: Carlos Villarroel)

Joost Lijbaart Trio in Mali

Drummer Joost Lijbaart en zijn trio Under the Surface speelden op 1 februari in Ségou (Mali). Lijbaart, de jonge Tilburgse zangeres Sanne Rambags en gitarist Bram Stadhouders stonden daar op één van de grootste muziekfestivals van Afrika: het Festival sur le Nigér. De groep trad op met de Malinese Koravirtuoos Madou Sidiki Diabaté. Overigens verschijnt in maart het debuutalbum van Joost Lijbaart als leider bij Challenge Records.

GELEZEN IN DE VOLKSKRANT:

In klassieke kringen is jazz tijdenlang en hardnekkig op onbegrip gestuit. In latere jaren is daar enige kentering in gekomen. Een treffend voorbeeld daarvan zijn recente uitspraken van de klassieke pianist Lang Lang. Daaruit enkele passages:

"Je luistert niet op een luie manier, maar je zit helemaal in hun wereld en laat je door hen leiden. Je hoeft niet veel na te denken, maar je bent wel geconcentreerd. Dat is de beste manier om te ontspannen."

"Jazzpianisten hebben heel andere vaardigheden dan klassiek pianisten. Ik heb wel een bepaalde vrijheid binnen het frame van de klassieke muziek. Maar ik kan geen noot veranderen; jazzpianisten wel."

(de Volkskrant, 31-12-2016)

PODIA

GOED BEGIN VAN 2017 BIJ PJPJ VOORSCHOTEN

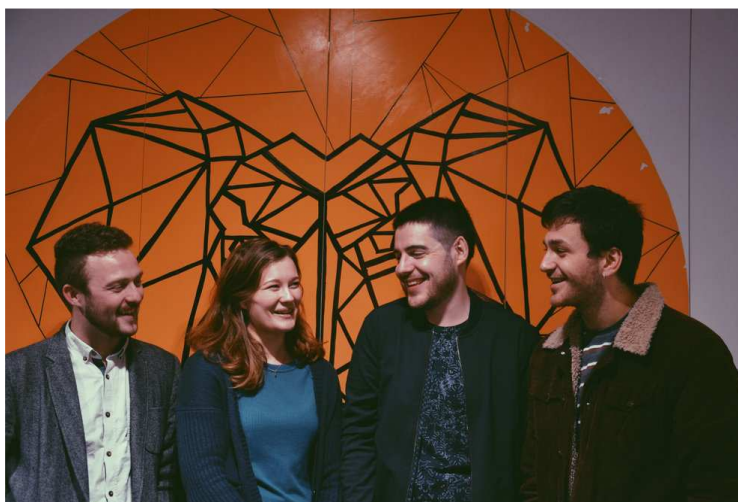

Alba Careta Arnaus. (Persfoto)

Met een volle zaal is het nieuwe jaar voor het PJPJ (Podium Jong Professionals Jazz) Voorschoten goed begonnen. De Big Band Koninklijk Conservatorium was er zondagmiddag 29 januari te gast onder leiding van John Ruocco. De jonge Spaanse trompettiste Alba Careta Arnaus (foto) trok solistisch de aandacht in een compositie van Stan Getz.

PRIJZEN

TWEE BELGISCHE GROEPEN IN FINALE B-JAZZ

Phil Meadows Project. (Foto: Nour Hassaine)

De Belgische formaties Hoera en het Marithé Van der Aa Quartet staan in de finale van de B-Jazz 2017 (voorheen Jazz Hoeilaart). Ze nemen het daarin op tegen onder meer het Phil Meadows Project (UK) en het Salim Daahoud Quintet (Spanje). De andere twee finalisten zijn nog onbekend. Ze worden uitgenodigd op voorspraak van het Amersfoort Jazz Festival en het Saint Louis College of Music (Italië). In totaal ontving de organisatie ruim honderd inschrijvingen uit 26 landen. Het concours vindt op 24 en 25 maart plaats en is onderdeel van het festival Leuven Jazz. Tijdens dat festival treden van 18 tot en met 26 maart onder anderen Sun Ra Arkestra, het duo Ron Carter & Richard Galliano, pianist Bram De Looze en een Belgische All Stars Band met trompettist Bert Joris en pianist Jef Neve.

JAZZ OP DE PLAAT

BRZZVLL feat. Amir Sulaiman
First Let's Dance
Zephyrus

Bezetting:

Vincent Brijs (bars, perc), Andrew Claes (ts, ewi, perc), Geert Hellings (g, bjo), Jan Willems (keyb), Amir Sulaiman (vcl), Dries Laheye (b), Stijn Cools (d).

BRZZVLL (spreek uit als Brazzaville) is een van de meest opmerkelijke en veelzijdig jazzbandjes van België. Je kunt ze rustig uitnodigen voor een low-culture feestje, maar als het om high-culture gaat zijn ze net zo welkom. Aanvankelijk begon deze groep met geïmproviseerde dance, sterk gebaseerd op de funk van de jaren zeventig. Op 'First Let's Dance' is BRZZVLL in een elektronische groove en begeleidt daarmee dichter-zanger Amir Sulaiman, die bekend is van Def Poetry Jam.

‘ **Een behoorlijk opwindende plaat** ’

Ondanks de titel is dit geen echte dansmuziek, al heeft het een lekker ritme en blaast Claes fraaie jazzsolo's. In de meeste nummers draagt Sulaiman zijn gedichten met een zacht swingende stem voor, gedichten die gaan over zijn bestaan. Deze uit Oakland afkomstige Amerikaanse 'slam poetry'-artiest was slechts een paar uur in Antwerpen voor de opnamesessie. Dat betekent een vrij korte speelduur (voor vinyl de normale speelduur) en een jamsessieachtig karakter. Dus spontaan, maar de cd zou zeker beter geweest zijn als een enkele track overgedaan had kunnen worden. Niettemin is dit een behoorlijk opwindende plaat voor liefhebbers van 'spoken word' en poetry.

[Lees verder in de rechterkolom...](#)

Beluister een track van deze cd:
<http://bit.ly/2cmAkZE>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

BRZZVLL feat. Anthony Joseph
Engines
Zephyrus

Bezetting:

Vincent Brijs (bars, perc), Andrew Claes (ts, ewi, perc), Geert Hellings (g, bjo), Jan Willems (keyb), Anthony Joseph (vcl), Dries Laheye (b), Maarten Hoesen (d).

...vervolg van de linkerkolom

Een jaar eerder maakte BRZZVLL al een vergelijkbare cd met de uit Trinidad afkomstige Britse dichter Anthony Joseph (welke cd in dit blad toen werd gemist). Was de cd met Sulaiman al bijzonder, de cd 'Engines' torent daar nog eens hoog boven uit en dient alleen daarom al te worden gesignaleerd, al is het aan de late kant.

‘ **'Engines' is een cd om trots op te zijn** ’

Joseph draagt zijn gedichten voor, hij zingt ze en gaat nog een stap verder door zijn stem als solo-instrument te gebruiken en het voortouw te nemen. Josephs gedichten zijn sterker, gaan over zijn kindertijd in armetierige wijken, over druggebruik en ellende in de zwarte wijken van Amerika, zijn afkomst en de jungle die in zijn hoofd heerst, en hij is bovendien ook nog eens goed verstaanbaar. Het is of BRZZVLL een andere band is, bluesy, opwindend en een minimum aan elektronica, wat voor een groot deel komt door een ander type drummer, waarbij Joseph en de band elkaar opzwepen tot stratosferische hoogten. Of zoals Joseph zelf zegt: een magisch universum waarin alles mogelijk is. Een cd om trots op te zijn en zeker voor 'poetry'-liefhebbers, om niet te missen.

Tom Beetz

Bekijk deze combinatie in Vrije Geluiden:
<http://bit.ly/1GwvVeo>

DE GROOTE – FAES DUO
Symphony For 2 Little Boys
 Eigen Beheer

Bezetting:

Bruno de Groote (g),
 Ben Faes (b),
 + Dave Douglas (tp).

Gitarist Bruno De Groote en bassist Ben Faes durven het aan om in improviserend België goedlopende en avontuurlijke muziek te maken. En ook om trompettist Dave Douglas voor een paar stukken als gast uit te nodigen. Daar spreekt lef en zelfvertrouwen uit. En terecht. De heren spelen op hun cd 'Symphony For 2 Little Boys' echt samen. Ze vullen elkaar aan. Bovendien krijgt Dave Douglas ruimschoots de tijd om organisch mee te spelen. Een album met kamerjazz waarin de rode draad van het ene instrument naar het andere loopt, bijna zonder dat je in de gaten hebt dat die ander het roer, respectievelijk de leidende improvisatie overneemt. Douglas levert een bijdrage aan drie stukken. 'Fermeture' doet denken aan nostalgische Klezmer. 'Dat noemden we Falafel muziek', herinnert Dave Douglas zich uit zijn tijd met John Zorn. 'Manifesto' gaat meer richting country. 'Endormi' begint met verwachtingsvolle akkoorden. Op dit stuk is Douglas meer als improvisator te horen. De overige stukken op de plaat spelen De Groote en Faes met zijn tweeën en zoals gezegd, in harmonische samenwerking. 'Help' krijgt een verrassende uitvoering. Het is overigens niet de Lennon/McCartney-compositie, ook al duren beide songs even lang. Als Ben Faes gaat strijken creëert hij op zijn instrument schoonheid als een cellist. In 'Cascamorras blues' plukt hij er dan ook nog een fantastische solo achteraan. De Groote doet daar niet voor hem onder. In krap zes minuten verklanken ze met zijn tweeën de 'Symphony For 2 Little Boys'. Een duo dat met plezier samenspeelt en een eigen stroom is in de veelstromige delta van de hedendaagse jazz.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:
<http://bit.ly/2jQmnGV>

FRED HERSCH TRIO
Sunday Night At The Vanguard
 Palmetto Records

Bezetting:

Fred Hersch (p),
 John Hébert (b),
 Eric McPherson(d).

Dat Fred Hersch een bijzondere pianist is zal door niemand worden betwist, evenmin dat een aantal live-opnamen uit de befaamde New Yorkse club Village Vanguard tot het mooiste uit de jazzgeschiedenis behoren. 'Sunday Night At The Vanguard', de in maart 2016 live opgenomen cd, kan daardoor bijna alleen met gejuich worden ontvangen, en dat is ook gebeurd. Wat heet, in menige recensie wordt dit de beste plaat uit zijn carrière genoemd. Ik zet daar toch een paar kanttekeningen bij. De opening met een vrijwel onbekende Rodgers classic ('A cockeyed optimist' uit de musical South Pacific) is verrassend. Hersch soleert in de trant van Bill Evans, die zijn beste platen ook al in deze club maakte.

‘**Tranentrekkend mooi in 'The Peacocks'**’

De Evans-touch komt terug in andere composities maar dan door de 'Hersch transformer' gehaald. Dit zijn inderdaad hoogtepunten uit zijn oeuvre, evenals de Monk-compositie 'We see', waarin hij in zijn eigen stijl de intentie van Monk in leven laat. Ook verrassend mooi is Paul McCartney's Beatles song 'For no one'. Minder enthousiast ben ik over een paar van zijn eigen composities, waarin hij wel eens wil wegzinken in gemijmer of gepingel dat zich op de rand van mooi gespeelde saaiheid bevindt. Dat hij ook anders kan bewijst hij overigens in Jimmy Rowles' 'The peacocks', waarin ook bezonken, gevoelig en introvert wordt gespeeld, maar dan zonder de minste neiging om weg te zinken. Tranentrekkend mooi.

Tom Beetz

Het trio live in 'For no one':
<http://bit.ly/2jyvc3s>

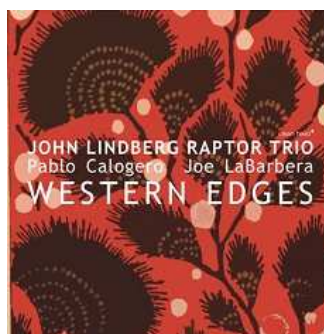
MAARTEN HOGENHUIS TRIO**Mimicry****Eigen Beheer****Bezetting:**

Maarten Hogenhuis (sax),
Thomas Rolff (b),
Mark Schilders (d).

Drie jaar na Maarten Hogenhuis' eerste cd is er dan nu een tweede: 'Mimicry'. Saxofonist Hogenhuis, onder meer lid van Bruut!, laat hierop zien dat het 'juk' van deze 'powerjazz'-formatie hem totaal niet in de weg zit. Kenners wisten allang dat er een andere Hogenhuis is en die laat op deze cd van zich horen. Belangrijk is dat alle nummers zijn geschreven door Hogenhuis zelf, behalve dan een terechte ode aan Ellington ('The single petal of a rose') en verrassend 'Tea for two'. In dat laatste nummer keert de saxofonist Youmans' nummer compleet binnenstebuiten en om het dan weer vakkundig terug in elkaar te zetten. Zijn eigen stukken zijn echter veel interessanter, zowel qua uitvoering als qua compositie. Het tweede stuk van de cd, 'Coko', is een knap nummer waar de ritmesectie steeds dezelfde riff blijft spelen, die ook steeds weer in Hogenhuis' melodielijnen blijft opduiken. Je krijgt vaak het idee dat het nummer maar niet op gang wil komen. Vervelend is dat overigens helemaal niet. Integendeel! Het meest interessante nummer is wellicht 'The Peter-cat'. Dit nummer brengt de luisteraar op een interessante manier in verwarring. Eigenlijk wordt Vernon Duke's 'I can't get started' hier voor een groot deel ge-copycat door Hogenhuis. Maar ook hier weer: storend? Nee, juist niet! De luisteraar wordt steeds heen en weer geslingerd tussen: 'is het nu wel, of niet. Dat past uitstekend in de bijna lang vervlogen traditie in de jazz van het citeren uit andere nummers. Hogenhuis laat hiermee zien dat hij een uitstekende kennis van de relevante geschiedenis van de jazz heeft. En die juist kan toepassen. Op deze manier brengt hij de traditie in de jazzmuziek naar een hoger en nieuwer vlak. 'Mimicry' is een uitstekende en interessante cd van een veelzijdige blazer die geweldige, diepgaande composities schrijft.

Bart Hollebrandse

Bekijk hier een video over de cd:
<http://bit.ly/2kmSyyh>

JOHN LINDBERG RAPTOR TRIO**Western Edges****Clean Feed****Bezetting:**

Pablo Calogero (bars),
John Lindberg (b),
Joe LaBarbera (d).

Een trio met baritonsax, bas en drums is niet bepaald gebruikelijk. Bassist John Lindberg is echter al een fan van het baritongeluid van Pablo Calogero sinds zijn 'Trilogy of Works For Eleven Instruments' uit 1984. Wie de zeven tracks van 'Western Edges' hoort, begrijpt meteen waarom.

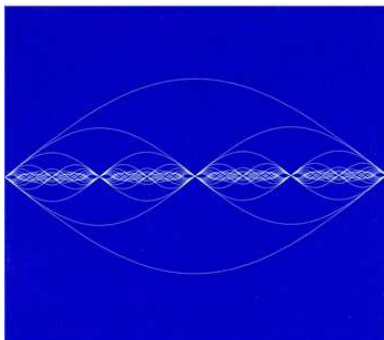
‘Een stevig geluid met een rafelrandje’

De New Yorker heeft een stevig, gespierd geluid met een fijn rafelrandje. Toch gebruikt hij zijn instrument niet als scheurijzer – integendeel. In veel van de stukken horen we zijn lange, legato lijnen perfect combineren met de gestreken bas van meesterbassist Lindberg. De ontmoeting met Joe LaBarbera is nieuw voor beide heren, maar de drumveteraan is een dermate gevoelige slagwerker dat de chemie al vanaf de eerste noot van 'Ashoka', de openingstrack, aanwezig is. Hij kleurt in de open, geïmproviseerde secties, en swingt waar dat nodig is, zoals in het springerige 'Twixt D and E', een compositie van Lindberg uit de tijd van de loft-jazz. De sfeer van die laatste stroming (die zijn hoogtijdagen vierde in de late jaren zeventig en vroege jaren tachtig) tekent het gehele album, maar de muziek is absoluut van nu.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van het album:
<http://bit.ly/2jQHSas>

MATS-UP
The Nature Of The Blues
 Unit Records

Bezetting:

Matthias Spillmann (tp, bu), Reto Suhner (as, afl),
 Marc Méan (el-p), Raffaele Bossard (b),
 Dominic Egli (d),
 + Matthias Künzli (perc).

De titel van dit album, 'The Nature of the Blues', zou doen vermoeden dat het hier om een blues-plaat gaat. Dat is een heel klein beetje waar, maar we moeten vooral letten op het eerste deel van de titel. Het gaat hier om het gevoel van de blues, bekeken vanuit een Europees (lees: Zwitsers) standpunt. En eigenlijk zijn er maar twee tracks op deze cd die je het stempel 'bluesgevoel' zou kunnen meegeven: 'Stream & shout' en 'Verkehrserziehung'. Ze volgen beide hetzelfde procedé: via een splendende ritmiek stuwt de band naar een onvermijdbare climax.

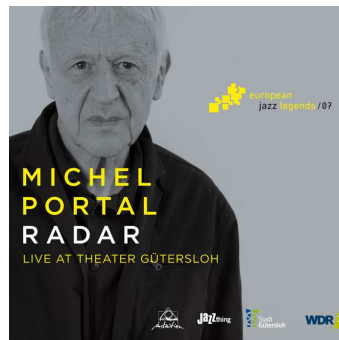
‘ **Het draait om het gevoel van de blues** ’

Verder bevat het album ook Afrikaanse invloeden, in de stukken die 'Paris- Dakar' heten. De titel bevat ook hier niet voor niks die Europese én Afrikaanse component. De lekker zweverige elektrische piano van Marc Méan zorgt meteen voor een Fela Kuti-sfeertje, met een eigen inslag. De blazers, leider Matthias Spillmann (trompet) en altsaxofonist Reto Suhner, gaan mee in die zweverigeid, en dat klinkt leuk en eigenzinnig. Met alle invloeden (inclusief een Garbarek-referentie in het openingsstuk, 'Alpsegen') weet Mats-Up genoeg eigenheid te genereren voor een smakelijke plaat.

Herman te Loo

Hier is een trailer van het album:
<https://youtu.be/VWzpA7e3iFo>

MICHEL PORTAL
Radar
 Intuition

Bezetting:

Michel Portal (bkl, ss),
 Richie Beirach (p),
 WDR Big Band
 o.l.v. Rich DeRosa.

De Franse rietblazer Michel Portal is het levende bewijs dat veelzijdigheid niet hoeft te leiden tot kleurloosheid. Hij speelt met even veel gemak Mozart en Boulez, bebop en Europese geïmproviseerde muziek, maar behoudt in alles een geheel eigen, sublieme toon. Zijn uitverkiezing in de serie 'European Jazz Legends' van het blad JazzThing, in samenwerking met het label Intuition en het Theater Gütersloh, is dan ook volkomen terecht.

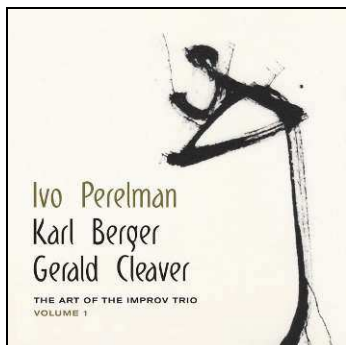
‘ **Portal behoudt altijd zijn sublieme toon** ’

In de drie duostukken met pianist Richie Beirach (met wie hij hier voor het eerst samspeelt) horen we vooral de man die een belangrijke rol heeft gespeeld in de typisch Franse mix van volksmuziek en improvisatie. Hij was een groot wegbereider voor collega's als Louis Sclavis en François Courneiloup. Op zijn tachtigste heeft Portal de rijpheid die hem in staat stelt boeiende verhalen te vertellen. Maar ook zijn energie is in de verste verte nog niet tanende. Wie hem in 'Ballador' te keer hoort gaan op sopraansaxofoon, opgezweept door de WDR Big Band, zou denken dat het hier om een jonge hond gaat. In dat orkest is overigens ook nog een mooie solistische rol weggelegd voor de Nederlandse trompettist Ruud Breuls, die zich hier wederom als een goed bewaard geheim openbaart.

Herman te Loo

Beluister hier fragmenten van het album:
<http://bit.ly/2k8bMKK>

Ivo PERELMAN
The Art Of The Improv Trio,
Vol. 1-6
Leo Records

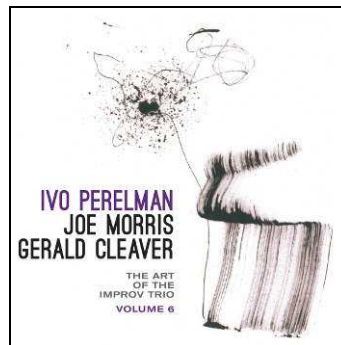
Een half jaar geleden besprak ik vijf op zichzelf staande cd's van tenorsaxofonist Ivo Perelman, met een beperkt aantal muzikale partners uit zijn 'inner circle'. Daarna kwam de Braziliaanse New Yorker in het najaar van 2016 met een nieuwe worp van zes, ditmaal onder één titel, 'The Art Of The Improv Trio, Vol. 1-6'. Na intensieve beluistering moeten we constateren dat er een paar nieuwe inzichten zijn, al worden het met de enorme output van Perelman wel steeds minder. De serie kenmerkt zich door een bezetting met (bijna) twee vaste waarden en één variabele. Naast de saxofonist zelf horen we in vijf van de zes opnames drummer Gerald Cleaver (die slechts in Vol. 2 plaatsmaakt voor Whit Dickey) en telkens een derde muzikale partner: de pianisten Karl Berger (Vol. 1) en Matthew Shipp (Vol. 3), altviolist Mat Maneri (Vol. 2), bassist William Parker (Vol. 4) en Joe Morris op respectievelijk gitaar (Vol. 5) en bas (Vol. 6).

Waarom Perelman juist voor Cleaver kiest voor zijn 'tour de force' wordt duidelijk uit de hele serie (niks ten nadele van Dickey, overigens). De man heeft zo'n enorm breed scala aan muzikaal talent tot zijn beschikking. Zo is hij met de lyricus Berger een minimalist die al kleurend, ritselend en details toevoegend een meester in het kleine is. Met de grote bassist William Parker verzorgt hij een indrukwekkende flow die ook de Ayleriaanse kanten van Perelman weer eens laat etaleren.

[Lees verder in de rechterkolom...](#)

Bezetting:

Ivo Perelman (ts), Mat Maneri (av), Karl Berger, Matthew Shipp (p) Joe Morris (g, b), Gerald Cleaver, Whit Dickey (d).

Datzelfde gebeurt aanvankelijk ook met Morris op bas in Volume 6, de enige live-opname in de set (voor Perelman overigens niet zo'n gebruikelijke keuze). Maar in de loop van de lange eerste track doorloopt het drietal veel meer dan de pezige power-freejazz van de eerste minuten. Tegen het eind van 'Part 1' lijkt het wel of Perelman ter plekke een niet-bestaande standard verzint, terwijl Morris er een bijbehorend akkoordenschema aan koppelt. Cleaver demonstreert hier zijn indrukwekkende brushes-techniek.

Ook horen we in het basspel zijn achtergrond als gitarist, want de lichtheid van zijn noten vormt een groot contrast met de grofstoffelijke, imposante aanpak van Parker in Vol. 4. Toch vult Morris op contrabas het totaalgeluid meer dan op gitaar. Op Vol. 5 overheerst het pointillisme en is daarmee misschien wel de soberste cd van het zestal. Behalve door de aanwezigheid van drummer Whit Dickey verschilt Vol. 2 het meest van de andere vijf door het feit dat Perelman met Mat Maneri niet voor een akkoordinstrument of bas kiest, maar voor een tweede melodiestem. Toch is dit in de uitwerking niet zo'n heel wezenlijk verschil als het op papier lijkt. Dat komt door de intuïtieve manier van samspelen die de saxofonist met al zijn medemusici heeft. Geen afspraken, gewoon met oren op steeltjes naar elkaar luisteren en de creativiteit de vrije loop laten, dat is het devies.

Het allermeest heeft hij die buitenzintuiglijke connectie met pianist Matthew Shipp. Het deeltje met hem en Cleaver in deze serie is wederom een pareltje, en een fijne vooruitblik op de nieuwe serie die alweer staat aangekondigd voor het voorjaar: 'The Art of Perelman-Shipp'. Naar verluidt worden het zeven cd's.

Herman te Loo

Ivo Perelman en Matthew Ship live:
<http://bit.ly/2jixas5>

Luister hier naar de laatste track van Vol. 6:
<http://bit.ly/2jBBxzE>

PUNKT 3
Ordnung Herrscht
Clean Feed

Bezetting:

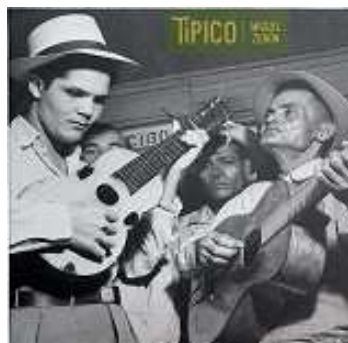
Tobias Pfister (ts),
 Noah Punkt (bg),
 Ramón Oliveras (d, perc).

Net als in het trio Protean Reality (zie JF 266) is basgitarist Noah Punkt ook bij Punkt 3 het middelpunt van een saxofoon-basgitaar-drumtrio. Als componist ontpopt hij zich hier toch heel anders dan in het eerder genoemde powertrio uit Leipzig. Veel van de nummers van dit debuutalbum, 'Ordnung Herrscht', hebben een aantrekkelijke balans tussen vriendelijke melodieën (het thema van 'Sömmerda' is bijna een kinderliedje) en tegendraadse maat- en tempowisselingen. Soms vliegt het drietal daarbij op hilarische wijze uit de bocht, zoals bij hetzelfde 'Sömmerda'. Doordat de bijna vibratoloze tenorsax (ik twijfelde zelfs even of het misschien geen alt was) van Tobias Pfister regelmatig patronen vasthoudt, doet hij mee aan de begeleiding. Zo ontstaat er muziek die veel verder gaat dan een blazer-met-ritmesectie. De drie jonge muzikanten beschikken daarnaast over een lichtvoetig gevoel voor humor – zoals blijkt uit hun bewerking van het muziekje van de computergame 'Pacgirl'. En het fijnzinnig absurdistische cd-hoesje is op zich al een reden om tot aankoop over te gaan

Herman te Loo

Bekijk hier de video 'Pacgirl':
<https://vimeo.com/167397778>

MIGUEL ZENON
Tipico
Miel Music

Bezetting:

Miguel Zenon (as),
 Louis Perdomo (p),
 Hans Glawischnig (b),
 Henry Cole (d).

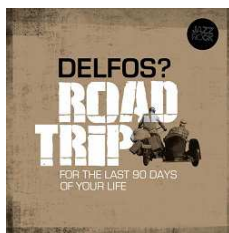
'Tipico' is het tiende album, een jubileum, van alt-saxofonist Miguel Zenon. Met dit album bewijst hij weer zijn waarde in het jazzlandschap met een eigen, herkenbare stijl. De van Puerto Rico afkomstige New Yorker haalt voor menig compositie inspiratie uit de folklore van zijn geboorteland. Hardbop, latin, pop, akoestisch en doorgecomponeerd zoals in klassieke muziek zijn hem niet vreemd. Het kwartet dat hij op de been brengt klinkt zo geroutineerd dat het lijkt alsof ze hetzelfde DNA delen.

‘**Een fluwelen toon en technisch vernuft**’

Miguel Zenon heeft een zeer herkenbare sound en manier van spelen. Fluwelen toon, technisch vernuft en passie kenmerken hem. 'Een echt goede saxofonist onderscheidt zich niet door zijn technische vaardigheid, maar hoe hij een ballad speelt', hoor je vaak terecht zeggen (en dan denk ik aan onder anderen Coltrane, Cannonball en Michael Brecker). Deze test doorstaat Zenon met verve, zoals hij bewijst op het prachtige nummer 'Cantor'. Wie hem niet kent zou hem absoluut een keer beluisterd moeten hebben, al was het voor de energie en passie die er elke keer vanaf spatten. Dit album hoort zeker thuis in het rijtje kwalitatieve muziek die hij tot dusver gemaakt heeft (waarvan trouwens het album 'Alma Adentro' een speciale vermelding verdient). Prachtige muziek maken kan deze man als de beste.

Jorre Reynders

Bekijk een video over het album:
<http://bit.ly/2j9xnyV>

DELFO?**Roadtrip (Bow Shock Records)**

Saxofonist Rolf Delfos is al jaren een bekende in de Nederlandse jazzscene. De Houdini's, The Jazzinvaders en Artvark zijn projecten waar hij zijn stempel op drukte. Maar nooit eerder maakte hij een cd onder eigen naam. Maar nu volgens Delfos 'de haargrens oprukt', is er 'Roadtrip - for the last 90 days of your life', gebaseerd op de reis die een oude dame in een zijspan maakte in plaats van een chemokuur. Bezetting en stijl passen perfect bij elkaar: Berthil Busstra op toetsen, Peter Heijnen op gitaar, Udo Pannekeet op bas en Pascal Vermeer op drums. Jazzrock vormt de rode draad in Delfos' carrière en optimisme, vrolijkheid en speelplezier vormen de basis van dit album met vlotte jazzrock. Van het goede soort! Beter laat dan nooit.

Peter J. Kortens**Delfos? live in Dordrecht:**<http://bit.ly/2jynlGF>**YASAM HANCILAR BAND****Strange Fish (Isolde Records)**

'Strange Fish' is de tweede cd van zanger Yasam Hancilar. Zijn eerste uit 2013 bevatte vooral standards en Braziliaanse songs. Op deze tweede heeft hij de ruimte genomen om enkele eigen stukken op te nemen en een aantal tamelijk onbekende moderne songs. Deze cd is meer op zijn eigen visie geënt dan zijn debuut. De titel van de cd slaat terug op de verdronken vluchtelingen in de Middellandse Zee. Met een milde melodie verklankt hij de machteloze triestheid. Met succes neemt hij songs van Fred Hersch en Norma Winstone ('Stars') of van Milton Nascimento ('Empty Faces') ter hand. Zijn lichte tenor zou wat donkerder gekleurd mogen zijn om zijn songs wat meer body te geven. Samen met zijn trio heeft hij een cd met verrassende songs samengesteld.

Hessel Fluitman**Bekijk een video over de cd:**<http://bit.ly/2jOSUPU>**IM WALD****Orion (Wide Ear Records)**

Met 'Orion' presenteert het Zwitserse ensemble Im Wald zijn tweede cd, na een titelloze eersteling, die ik in JF 243 besprak. Het titelnummer stond ook al op dat debuutalbum, maar krijgt hier een uitgebreidere uitwerking. Muzikaal zijn de vertrekpunten hetzelfde gebleven: traag ontwikkelende klankblokken, met veel lange noten en soms met minimal music-patronen. Het levert meditatieve, soms hypnotische muziek op, die het goed had gedaan op het legendarische Obscure-label van Brian Eno. Hoewel saxofonist Tobias Meier de composities aandraagt, is 'Orion' echt een groepsproduct. De vijf muzikanten cijferen zichzelf volkomen weg ten gunste van het eindresultaat.

Herman te Loo**Beluister hier de track 'Nebulae':**<http://bit.ly/2jULtFy>**TIPS JAZZ CENTER****1 Maarten Hogenhuis****Mimicry (Eigen Beheer)**

Maarten Hogenhuis is beter bekend als de saxofonist van dienst van Bruut! Hier met zijn eigen 'chordless' trio. Wonderschoon en duidelijk van de buitencategorie. Dat we dit nog mogen meemaken in Nederland. Overigens is Art Pepper 'soundwise' niet ver weg.

2 Three Sounds**Groovin' Hard (Resonance)**

Gelukkig gaat Resonance door met het uitgeven van schitterende onuitgebrachte live-concerten. Dit keer is het zeer ondergewaardeerde Three Sounds (van pianist Gene Harris) aan de beurt. Superswinnende pianotriojazz uit midden jaren zestig. Niet voor niets dat Alfred Lion van Blue Note dit trio al eind jaren vijftig tekende voor zijn label.

3 Benedikt Jahnel**The Invariant (ECM)**

Van de drie mooie nieuwe ECM-releases deze maand pikken we er die van pianist Benedikt Jahnel uit. Wat laat deze man een groei zien in zijn spel. Mooi maar met diepgang en soms zelfs ritme!!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebookwww.facebook.com/jazzcenterdenhaag

JAZZ OP DE PLANKEN

JASPER VAN 'T HOF TRIO

Bezetting:

Jasper van 't Hof (e-piano),
Stefan Lievestro (b),
Jamie Peet (d).

Datum en plaats:

22 januari 2017,
Voormalige Galerie Van der Plas, Olst.

Nauwelijks openbaar aangekondigd en toch een kleine honderd man in de zaal. Dat gebeurde op een concert van het Jasper van 't Hof trio in zijn thuisdorp Olst (aan de IJssel, even boven Deventer). Het gezelschap speelde op de pakkende deunen van Van 't Hof, die tegenover het zaaltje (een voormalig Waterschapsgebouwtje) woont. Tijdens de thuiswedstrijd bleek het drietal sterk melodisch te improviseren op de vaak pakkende deunen van de Olstenaar. Het was zeker geen (elektrische) piano met ritmische begeleiding.

Jasper van 't Hof (links) speelde een thuiswedstrijd in Olst.
(Foto: Lo Reizevoort)

De toetsenist valt zelden in de (Nederlandse) prijzen, op de Bird Award in 1997 na. Hij ontbreekt in het bonte gezelschap van winnaars van de Boy Edgar- en zijn voorloper Wessel Icken Prijs. Daarin treffen we wel een muzikant aan die vrij snel na de prijs de kant van de horeca schijnt te hebben gekozen. Muzikaal in ieder geval nooit meer iets van vernomen. Ook zit er een 'pianist' tussen die niet schuwde het klavier regelmatig met vuist, onderarm en ellebogen te bewerken.

Waar blijft de Boy Edgar Prijs voor Jasper van 't Hof?

Toegegeven, de carrière van de in 1947 geboren Tukker speelt zich voor een groot deel in het buitenland, in het bijzonder in Duitsland, af. Daar is wel waardering voor de toetsenist. In de negende editie van 'The Penguin Guide to Jazz Recordings', 2008, valt te lezen: 'Though sometimes showy and over-effusive, the Dutchman has a powerful sense of structure and writes challenging charts.'

Wat moet je doen om voor de Boy Edgar Prijs in aanmerking te komen? 'De Buma Boy Edgar Prijs wordt uitgereikt aan een musicus die zich reeds geruime tijd onderscheidt door zijn opmerkelijke verdienste op creatief gebied ter verlevendiging van de Nederlandse jazz en geïmproviseerde muziek.' Had de jury op die mooie zondagmiddag maar in het zaaltje van het statige pand in Olst gezeten, slechts zo'n honderd kilometer van Amsterdam!

Lo Reizevoort

Jasper van 't Hof bij de uitreiking van de Boy Edgar Prijs:
<https://www.youtube.com/watch?v=1zQpcJ8iJOg>
...aan Tineke Postma (2015)

JIM BLACK: MALAMUTE

Bezetting:

Jim Black (d),
Óskar Guðjónsson (ts),
Elias Stemeseder (keyb),
Chris Tordini (b).

Datum en plaats:

20 januari 2017,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Jim Black zei voorafgaand aan het concert tegen Jazz International Rotterdam-presentator Gilles de Sitter: "Als je er geen woorden voor hebt om onze muziek te duiden, dan lijkt het in ieder geval op geen enkele andere muziek". En inderdaad: het werd een razend progressief concert. Ze speelden de muziek van hun laatste, op Intact verschenen cd 'Malamute' bijna helemaal integraal. Alle composities waren van Black.

Dat Black zéér strak drumt is bekend. Hij maakte dwarsgelaagde muziek. Zijn opponent was de IJslandse saxofonist Óskar Guðjónsson. Hij blies met weinig lucht en opmerkelijk zacht, dissonante, bijna verborgen melodiefragmentjes. Schijnbaar flegmatisch doorstond hij het ritmische geweld van drums en toetsen. De muziek was soms als een zware onweersbui die overtrekt en weer terugkomt, terwijl de regen eerst neerstort en dan weer zachtjes druppelt. Tijdens dat alles zat Black onophoudelijk te glimlachen. Hij sloeg ook donkere ritmes; rauw en grof, met sterk vervormde en provocerende elektronische klanken van toetsenist Elias Stemeseder. Maar ook hallucinerend, ondersteund door prachtige basakkoorden van Chris Tordini. Laag over laag werd gelegd en altijd bleef Black genuanceerd bezig. Tempowisselingen waren daarbij niet van de lucht. Zelfs in het steeds sneller rockende 'Toys everywhere' bleef saxofonist Óskar Guðjónsson er onverstoortbaar boven zweven. Hij bewoog en kronkelde tijdens zijn onderkoelde spel zo heftig dat het leek of hij zijn enkel zou verzwikken. Jim Black bleek weer een interessante musicus die uiterst boeiende concerten geeft.

Peter J. Korten

Meer foto's van dit concert op pg 13.

Saxofonist Óskar Guðjónsson. (Foto: Joke Schot)

Jim Black bleek weer een interessante musicus die uiterst boeiende concerten geeft.

Jim Black verkoopt zijn cd's. (Foto: Joke Schot)

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

EEN WERKVISUM

Het is maandagnacht 03.00 uur en ik zit in de subway naar huis. Eigenlijk had ik nu thuis moeten zijn om aan een nieuwe aanvraag voor een werkvisum voor de Verenigde Staten te werken, of ik had in bed moeten liggen zodat ik morgen vroeg op kon staan om te zorgen dat ik de aanvraag zo snel mogelijk af heb. Maar dat alles is niet gebeurd, want na mijn vaste maandag lesgeven in New Jersey heb ik me door een vriendin laten verleiden om een drankje te drinken in Mezzrow om de 'dag van ons af te spoelen'. Ik vind lesgeven erg leuk, maar verlang altijd naar een groot glas wijn na afloop. Daarnaast is dit niet een makkelijk weekend geweest en toen ik vanmiddag op mijn werk kwam was iedereen depressief. Misschien was het dit keer nog wel erger dan toen duidelijk werd dat Trump de verkiezingen had gewonnen. Ik besef dat ik haast moet maken met de aanvraag, mijn visum verloopt in juli en op dit moment heb ik geen flauw idee wat er volgende week in dit land kan gebeuren. Ik wil een spontane beslissing van Trump voor een stop op het uitgeven van visa voor zijn.

Ik ben hier een immigrant en ik voel me unheimlich. Ik kan me niet eens voorstellen hoe het moet voelen als je uit een van de zeven landen komt die onder deze regel vallen. Ik wil nog graag een tijdje blijven voor de muziek, maar soms twijfel ik als ik zie hoe misselijkmakend de nieuwe regering van dit land te werk gaat. Het is voor mij nog steeds ongelooflijk dat deze ban op immigranten en vluchtelingen werkelijkheid is en dat er niets tegen gedaan kan worden. Als ik daaraan denk verlang ik naar Nederland, ik verlang ernaar om weer een Nederlandse zorgverzekering te hebben, ik verlang naar de Nederlandse democratie en het gevoel van geborgenheid dat ik als Nederlander altijd gevoeld heb.

Een visumaanvraag kost veel tijd en ik werk dus als een gek om de aanvraag zo snel mogelijk op te sturen. Maar vanavond dus niet en inmiddels ben ik vier wodka soda's en twee jazzclubs verder.

Vanavond speelde Hendrik Meurkens prachtig mondharmonica in Mezzrow, daarna zong ik met de band van Pasquale Grasso en verplaatste ik me naar de overkant, want om 01.30 uur begon drummer Jonathan Barber aan de late night set in Smalls waar trompettist Roy Hargrove een paar liedjes mee speelde. Aan de bar raakte ik aan de praat met een klassieke componist die vaak naar The Metropolitan Opera gaat en die me wel aan goedkope tickets kon helpen voor Tchaikovsky met Anna Netrebko.

Dus nu moet ik niet te hard gaan roepen dat ik naar Nederland verlang, want ik wil echt, echt, echt graag nog een tijd blijven en van deze geweldige stad genieten vol geweldige mensen, muziek, levendigheid en inspiratie.

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=cmhvYpP9xAs>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 29 januari 2017

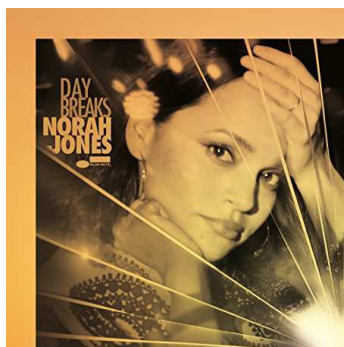

- 1 Tom Harrell**
Something Gold, Something Blue
(HighNote)
- 2 Dave Douglas & Frank Woeste**
Dada People (Green Leaf)
- 3 Gogo Penguin**
Man Made Object (Blue Note LP)
- 4 Ben van Gelder**
Among Verticals
(Eigen Beheer, cd & lp)
- 5 Funky Knuckles**
New Birth (GroundUp)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

JAZZWEEK TOP VIJF

Datum: 30 januari 2017

- 1 Norah Jones**
Day Breaks
(Blue Note)
- 2 Cory Weeds Quintet**
featuring David Hazeltine
It's Easy To Remember
(Cellar Live)
- 3 Wallace Roney**
A Place In Time
(HighNote)
- 4 Steve Slagle**
Alto Manhattan
(Panorama)
- 5 Eric Alexander**
Second Impression (HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

JAZZ IN BEELD

JIM BLACK

Jim Black. (Foto: Joke Schot)

Saxofonist Óskar Guðjónsson. (Foto: Joke Schot)

Een verslag van dit concert staat op pagina 11.

VARIA

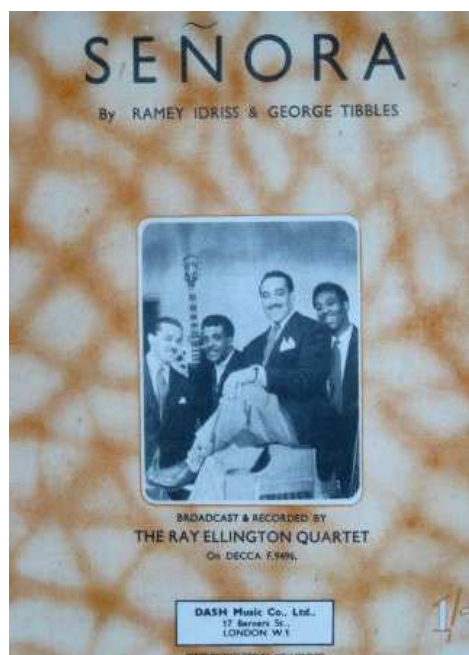
De meest gespeelde nummers op een rij: 'The Jazz Repertoire, a Survey'

Bij Names & Numbers is van Jan J. Mulder verschenen 'The Jazz Repertoire, a Survey'. Opgezet als een lijstje van de meest gespeelde nummers is het uitgedijd tot een lexicon met meer dan dertienduizend titels. Daarbij uiteraard songs uit The Great American Songbook en specifieke jazzcomposities, voor zover opgepakt door meerdere musici, maar ook materiaal uit de wereld van het amusement, de pop, kinderliedjes, thema's uit de klassieke muziek en folklore uit alle windstreken. Van alle titels zijn de basisgegevens vermeld - componist, tekstdichter, het jaar van ontstaan - maar ook de herkomst, alternatieve titels, contrafacts en zo meer, met de nodige verwijzingen. Elke titel gaat vergezeld van een keuze uit de uitvoeringen op de plaat. Het boek telt zeshonderd pagina's en is ingenaaid. Prijs 45 euro plus BTW, porto en verpakking.

Inlichtingen: gehojazz@planet.nl

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

SEÑORA

De bladmuziek van Senora.

Kent u het nog?

'Senora, may I call () the Senorita –
taa dat, te daa dat /
Senora, talk it over with Senor'*

Op 28 september 1950 legde het Flamingo Quintet dit nummer vast met zang van Cees Smal. Als componist werd een zekere Smith genoemd en dat bleef zo, toen in 2002 het Nederlands Jazz Archief het op de verzamel-cd 'Royal Mixed' uitbracht. Ik had me lang afgevraagd wie die Smith was, tot ik een song hoorde onder de titel 'Senora' in de uitvoeringen van het Ray Ellington Quartet en Edmundo Ros. Het bleek dezelfde melodie. Het woord 'Please' was er, opzettelijk of niet, maar in elk geval ten onrechte, aan toegevoegd: het komt in de gehele tekst niet voor. Het werd gecomponeerd door de Amerikanen Ramey Idriss en George Tibbles, die ook verantwoordelijk zijn voor twee andere novelties: 'Woody the Woodpecker (hahaha haha)', hier bekend geworden door The Skymasters, en 'Take a letter, Miss Smith (Yes Sir)', op het repertoire van de Millers. We mogen dus wel aannemen dat de royalties destijds niet bij de rechtmatige auteurs zijn terechtgekomen ...

Jan J. Mulder

(*) de oorspronkelijke tekst heeft hier 'see' in plaats van 'call'.

13,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 03 2017

OVERLEDEN

Jaki Liebezeit, 22 januari 2017 (78)

Tsjechische drummer. Studeerde in Keulen, werkte in Spanje onder andere met Tete Montoliu en vanaf 1965 in Duitsland met Manfred Schoof en Kölner Saxophon Mafia. Met de oprichting van Can - communism, anarchism, nihilism - sloeg hij andere wegen in.

Thandi Klaasen, 15 januari 2017 (85)

Zuid-Afrikaanse zangeres. Richtte in de jaren vijftig Quad Sisters op, een groep die geheel uit vrouwen bestond. Maakte deel uit van de cast die de musical King Kong uitvoerde, ook in Europa. Als solozangeres op tournee door geheel Zuid-Afrika en Canada.

Buddy Greco, 10 januari 2017 (90)

Amerikaanse pianist en zanger. Had eigen trio en was rond 1950 de pianist in de bands van Benny Goodman.

Rod Mason, 8 januari 2017 (76)

Britse trompettist. Speelde bij Monty Sunshine, Acker Bilk en de Dutch Swing College. Leidde een eigen band, waarmee hij veel in Duitsland optrad. Stierf daar ook.

Dave Shepherd, 15 december 2016 (87)

Britse klarinettist. Speelde onder andere bij Freddie Randall, was mede-oprichter van de Pizza Express All Stars, trad veel met Amerikanen op.
(jjm)

INGEZONDEN

It don't mean a thing...

Het woord 'jazz' in uw aardige uitgave wordt redactioneel niet gemeden. Het gaat in 'Jazzflits' - aha jazz in de titel - over jazz. Verbijsterend is dan het volgende te lezen (Jazzflits 271, pag. 11; red.):

"Battaglia was uiterst eigenzinnig en **hij meed hardnekkig elke vorm van swing**. Hij liet zijn kompanen geheel vrij, en hoewel de mannen allen hun eigen paden bewandelden, was er op een 'free' moment na, toch sprake van een sterke homogeniteit. Voor een deel van het publiek was dat te moeilijk en dat verliet voortijdig de zaal. Wie bleef, genoot van een ijzersterk trio: krachtige, intelligente karakters met lef."

(Vet van mij).

Ik neem aan dat bij de redactie toch bekend moet zijn dat het enige dat jazz onderscheidt van andere muziek juist die 'swing' is. Kortweg: geen swing, geen jazz. Kijk ik ben mij er volledig van bewust dat analoog aan Geert Maks 'Hoe God verdween uit Jorwerd' de swing verdwijnt uit de contemporaine jazz, althans uit de muziek die daar voor door wenst te gaan. Mogelijk voelde een deel van het publiek zich belazerd omdat het niet swingde en was dat de reden van het voortijdig verlaten van de zaal. Ik was er niet bij dus het blijft gissen.

Mijn prangende vraag is, waarom een recensie van een anti-swing in een aan **jazz gewijd** medium? Wordt het dan geen tijd uw medium om te dopen, bijvoorbeeld naar 'Muziekflits'? Parafaserend: Spreek vrijmoedig over jazz maar misbruik nooit de naam. Uit welke bron deze quote stamt zal u wel bekend zijn.

Herbert Noord
hammondorganist
Amsterdam

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

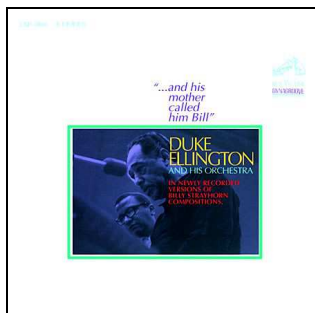
DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

DUKE ELLINGTON

...And His Mother Called Him Bill

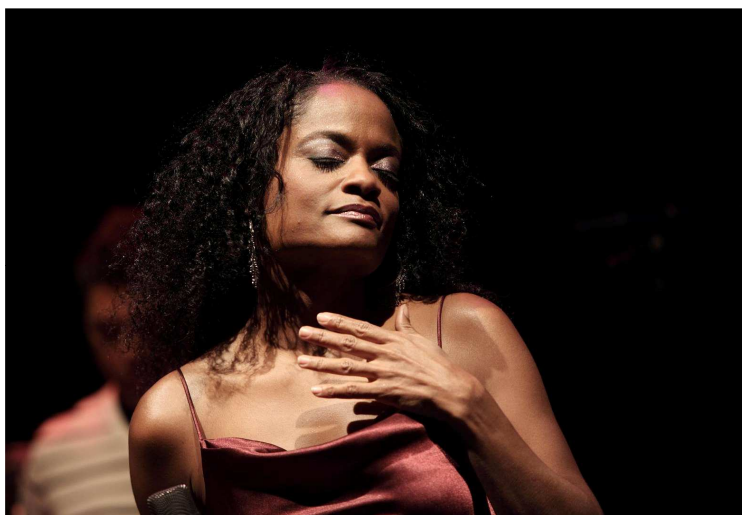
RCA

Pakweg twintig jaar geleden kreeg ik Duke Ellingtons 'And His Mother Called Him Bill' bij de FNAC in Parijs te pakken, tijdens een vakantie-weekje aldaar. Het album is nu alleen nog tweedehands te krijgen. In prijs variërend van 7,19 tot iets van 500 euro. Ongelooflijk. Met Ellington maakt ik in 1966 kennis via de RCA-elpee 'Popular Duke Ellington'. Een plaat waarop zijn beroemdste stukken opnieuw waren vastgelegd en met enkele actuele stukken die nooit meer beroemd zijn geworden. Het was erg wennen toen, die rare twist in de klank... Eind jaren negentig ging Ellingtons verklanking van de nalatenschap van componist Billy Strayhorn, de Bill in de titel van deze gouwe ouwe, er bij mij in als Gods woord in een ouderling. De stukken waren in augustus 1967 opnieuw opgenomen, als eerbewijs aan de in mei dat jaar aan longkanker overleden alter ego van de Duke. Het hele orkest, inclusief trompettist Clark Terry op enkele stukken, zet zijn beste beentje voor, met een tijdloos monument als resultaat. Het heeft weinig zin om er bepaalde titels uit te lichten. Los van de titels, stroomt de muziek ruim drie kwartier voort. Je wordt ondergedompeld in een weldadig bad. Heerlijk die nostalgische toon van saxofonist Johnny Hodges, het volle geluid van de trombones en het warme saxofoongeluid van die sectie. Clark Terry, die het orkest al lang had verlaten, deed de eerste opnamedag mee en laat op zijn karakteristiek integere wijze horen hoe hij aan Strayhorn teruggedacht. Een prachtige verzameling van Billy Strayhorns mooiste composities en grootste hits. Ellington op zijn allerbest.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS MAART

Izaline Calister treedt op tijdens het Goois Jazz Festival. (Foto: Joke Schot, dec. 2012, LantarenVenster, Rotterdam)

LEUVEN JAZZ

Diverse locaties, Leuven

18 tot en met 26 maart 2017

(<http://www.leuvenjazz.be/>)

Met onder anderen: Ron Carter & Richard Galliano, Robin Verheyen & Bram de Looze. Luca Jazz All Stars met Jef Neve en Bert Joris, Shai Maestro, Sun Ra Arkestra en Avishai Cohen's Jazz Free. Vaste prik tijdens het festival zijn de **B-Jazz International Contest**, de opvolger van Jazz Hoeilaart, dat vorig jaar voor het eerst in Leuven plaatsvond en de uitreiking van de Jazzmozaïek Award. Op 19 maart staat een reeks huiskamerconcerten op het programma die gratis toegankelijk zijn.

JAZZ IN DE KAMER

Binnenstad, Leiden

16 maart 2017

(www.jazzindekamer.nl)

Het Leidse huiskamerfestival 'Jazz in de kamer' vindt dit jaar voor de derde keer plaats. Het bestaat uit vijftien concerten in sfeervolle huiskamers in de binnenstad van Leiden. De bezoekers kunnen een route met drie concerten van een half uur volgen. In totaal zijn er vijf routes.

SEABOTTOM JAZZFESTIVAL

Agora, Lelystad

24 en 25 maart 2017

(<http://www.seabottom-jazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: Hans Dulfer, Maaïke den Dunnen, Michiel Borstlap, Frits Landesbergen & Frin friends (Joke Bruijs en Madeline Bell), Preacherman en Willem Hellbreker.

GOOIS JAZZ FESTIVAL

Spant!, Bussum

25 maart 2017

(<http://www.gooisjazzfestival.nl>)

Met onder anderen: Candy Dulfer, Peter Beets en het Jazz Orchestra of the Concertgebouw, Junior Jazz Unlimited Big Band, Yuri Honing, Izaline Calister en band, Vincent Houdijk en Cool Dawn.

JAZZTIVAL

Theater De Vest, Artiance, Alkmaar

25 maart 2017

(<http://www.jazztival.nl/>)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos

• Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Inschrijving showcases

InJazz (vh Jazzdag) geopend

Tot 26 februari kunnen groepen zich inschrijven om zich tijdens een showcase te presenteren op het evenement InJazz (voorheen de Jazzdag). Uit de inzendingen worden 25 bands gekozen door een jury bestaande uit Frank Bolder (North Sea Jazz en LantarenVenster), Bart Suer (Dox Records), Co de Kloet (NPO Soul & Jazz, Conservatorium van Amsterdam), Niels Nieuborg (North Sea Jazz Club), Koen Graat (November Music en Jazz in Duketown) en Mik Torfs (Jazzlab Series, Belgium). Tijdens InJazz kunnen de geselecteerde groepen zich laten horen aan programmeurs, platenmaatschappijen, managers en journalisten. InJazz vindt op 22 en 23 juni plaats in Rotterdam.

<http://showcase.injazz.nl/showcase.html>

13,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 03 2017

JAZZ IN BEELD

SUILEN EN FREY

Marvin Frey. (Foto: Jean Schoubs)

Sinds 2014 vormen trompettist Marvin Frey en pianist Willem Suilen een duo. 'Hun muziek kenmerkt zich door een atmosferische benadering met veel ruimte voor uitgesponnen melodieën', aldus de programmatoelichting van het concert dat ze zondagochtend 29 januari in Museum aan het Vrijthof in Maastricht gaven. Dat concert maakte deel uit van de gratis toegankelijke reeks 'Lazy Sunday'.

VARIA

Baritonsaxofonist Gary Smulyan. (Foto: Antonio Porcar)

Rein de Graaff Trio op tournee met Gary Smulyan

In februari en maart geeft het trio van pianist Rein de Graaff (met Marius Beets, bas en Eric Ineke, drums) een aantal concerten met baritonsaxofonist Gary Smulyan. De combinatie is te horen in Enschede (De Tor, 24 februari), Edam (Standbadrestaurant, 25 februari met Gidon Nunez Vaz), Veendam (Van Beresteyn, 26 februari met Gidon Nunez Vaz), Zwolle (Cultuurschip, 27 februari; duo De Graaff/Smulyan), Heist (Hnita club, 28 februari met Gidon Nunez Vaz), Groningen (Martinus Brouwerij, 2 maart), Breda (Jazzroom, 3 maart met John Marshall), Amsterdam (De Nieuwe Poort, 4 maart 14.00 uur), Amsterdam (Bimhuis, 4 maart 20.30 uur met John Marshall en Benjamin Herman) en Utrecht (Vredenburg, 5 maart met hetzelfde programma als het Bimhuis).

ROY HARGROVE 13 JANUARI IN BIRD, ROTTERDAM (FOTO: JOKE SCHOT)

JAZZ IN BEELD

